

Sfințirea ramurilor de salcie

La intrarea în Ierusalim, Mântuitorul Iisus Hristos a fost întâmpinat de mulțimea de oameni cu strigăte de bucurie, flori și ramuri de palmier sau măslin, care simbolizează biruința asupra morții, nemurirea.

Salcia pe care noi o purtăm și o sfințim de Florii este considerată simbol al renașterii, curăției duhovnicești dobândite prin rugăciune.

În gândirea creștină, simbolismul salciei este întâlnit pentru prima dată în scrierile Pastorului Hermas. Aici martirii sunt numiți "ramuri de salcie purtătoare de rod" ale copacului divin, care este Hristos. Cu alte cuvinte cei ce și-au daruit viața lui Hristos, nu au rămas în moarte, ci au biruit-o prin Hristos.

Salcia, în scrierile unor Sfinți Părinți, o reprezintă pe Fecioara Maria. Aceasta deși alege fecioria, deci viața fără rod, naște pe Hristos.

În concluzie, trebuie să înțelegem că folosirea salciei în cult nu este expresia acomodării Bisericii la mediu. Dimpotrivă, folosirea salciei în cult își are bogăția sa în viața rituală a Bisericii.

Florile simbolizează "florile credinței, florile virtuților, florile bunătații sufletești și ale luminilor nevăzute, dar reale, din sufletul omului care s-a pocăit și curățit", potrivit Patriarhului Daniel.

Ramurile de salcie sunt sfințite de preot prin rugăciune și stropirea cu agheasmă, apoi creștinii le iau acasă și le pun la icoane, păstrându-le până la Floriile din anul următor.

Recomand ca ramurile de acum un an să fie arse, iar cenușa să fie aruncată pe o apă curgătoare.